

Podatki, interpretacije

Popisanih je 185 premiernih uprizoritev in 206 repriz v 65 poklicnih gledališčih in skupinah

V Slovenskem gledališkem muzeju (SGM) v Ljubljani je včeraj urednik Štefan Vevar predstavil 20. nadaljevanje Slovenskega gledališkega letopisa (SGL), s katerim ta ustanova vsebinsko nadaljuje in podatkovno dopolnjuje zajetno izdajo Repertoarja slovenskih gledališč 1867–1967 (Popis premier in obnovitev).

Interpretacijo dramske sezone je prispeval kritik **Jernej Novak**, ki je opozoril na večje repertoarno ravnotežje med komedijskimi in resnobnejšimi vsebinami v treh državnih gledališčih (SNG), medtem ko so pri mestnih gledališčih prevladovala resnobnejša dela iz sodobne dramske produkcije. Med umetniško močnejša mestna gledališča je uvrstil ljubljansko MGL in SMG ter kranjsko PG in opozoril na estetsko pluralnost, h kateri so prispevali režiserji vseh generacij. Med zunajinstitucionalnimi produkcijami je posebno opozoril na Betontanc (*Show your face*), rekonstrukcijo *Pupilije* v produkciji Zavoda Maska ter *Predtem – potem* v produkciji E. P. I. Centra, med institucijami pa je zaradi najbolj premišljene notranje logike izpostavil repertoar ljubljanske SNG Drame (s krstnima uprizoritvama Zupančičevega *Razreda* in Svetinovega *Ojdira* v *Korintu* ter slovensko praižvedbo Schnitzlerjeve *Prostrane dežele*).

Kot kaže *Statistična preglednica sezone*

2006/2007, so imela slovenska poklicna gledališča na svojih programih 391 uprizoritev (prejšnjo sezono eno več) in med njimi 185 premiernih (sezono poprej eno več). Doma in na gostovanjih so odigrala 5538 ponovitev (sezono prej 5345 ali 193 manj) ter pritegnila 1.193.305 gledalcev (sezono prej 1.132.471 ali 60.834 gledalcev manj). Število ponovitev se je v zadnji sezoni povečalo za 3,6 odstotka, število obiskovalcev pa za 5,4 odstotka. Po obisku je na prvem mestu zasebni *Špas teater* iz Mengša z več kot 160.000 prodanimi vstopnicami. Med dramskimi javnimi zavodi je največ gledalcev naštel MGL (več kot 99.000), med operno-baletnimi *Opera in balet SNG Maribor* (več kot 108.000 gledalcev) ter med lútkovnimi LGL z več kot 69.000 gledalci.

Glasbeni kritik **Jure Dobovišek** je opozoril na kronično pojmovanje opere kot muzeja. Od opere kot ene živih in sporočilno enakovrednih umetnosti smo pri nas po njegovem vse dlje vstran. Mariborska Opera SNG je sicer imela sijajen obisk, a je vseeno vztrajala varno v repertoarnih okvirjih Staneta Jurgeca, ki je polovico premier prepustil Verdiju. Kot pomembnejši dosežek sezone je kritik omenil le *Don Kihota* ljubljanske SNG Opere, sicer pa je odločevalce o nadaljnji usodi opere vprašal: Ali želimo prazno zabavo ali aktualno in esencialno umetnost?

O baletni in plesni sezoni je spregovorila kritičarka **Daliborka Podboj**, ki je svoj prispevek naslonila na zapuščino koreografa Pina Mlakarja ter na njeno porazno odmevnost v pristojnih državnih ustanovah našega časa. Posebej je pohvalila vrnitev koreografije Tanje Skok h klasičnim plesom baroka in renesanse, koreografijo Maše Kagao Knez *Moja boljša polovica* ter video *Igra za dva* Nevena Korde, poudarila pa tudi vrhunska gostovanja sodobnega plesa v CD (Kylián, Nadj).

Dramaturginja **Mojca Kreft** je lutkarjem ob očitni uprizoritveni ambicioznosti očitala predvsem nizko raven slovenskega jezika in izreke. Kot pozitivni izjemi je izvzela le LG Jože Pengov in Mini teater, kjer dejavno skrb za odrski govor izkazujejo gostujoči dramski igralci in sodelujoči lektorji.

SLAVKO PEZDIR